

KRÓTKIE DONIESIENIA**SHORT COMMUNICATIONS****507. Potwierdzenie występowania *Hydraena (Hydraena) reyi* KUWERT, 1888 (Coleoptera: Hydraenidae) w Polsce**

Confirmation of occurrence *Hydraena (Hydraena) reyi* KUWERT, 1888 (Coleoptera: Hydraenidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Hydraenidae, *Hydraena reyi*, new records, the Pomeranian Lake District, the Baltic Coast, N Poland.

Przy okazji badań nad jętkami rzek północnej Polski, zebrano dwa okazy *Hydraena reyi* KUW. – gatunku, którego występowanie w Polsce wymagało potwierdzenia:

– Pojezierze Pomorskie: Doble ad Połczyn Zdrój (WV86), rzeka Parsęta, 24 V 2008 – 1♂ 1♀, leg. Z. GEMBARZEWSKA, det. et coll. M. PRZEWOŻNY.

Rzeka na odcinku gdzie pobrano próbę, meandrująca, o stromych brzegach (ok. 1 m wys.), płynie w płaskiej dolinie. Otoczenie stanowią głównie podmokłe łąki, po obu stronach koryta do rzeki wkraczają wierzby *Salix purpurea* L. oraz trzcinniki *Calamagrostis* spp. Szerokość koryta: 10 m; głębokość maksymalna: 90 cm; podłoże: 90% – piasek, 10% – żwir. Prędkość przepływu w środkowej części koryta: 0,557–0,516 m/s; SD=0,027; natlenowanie: 9,1 mg/dm³, 84%; pH: 7,92; temperatura: 11,7 °C; przewodnictwo elektrolityczne: 360 mS/cm. Okazy zebrano z kęp trzcinnika oraz napływek.

Pomimo iż omawiany gatunek był podany z jednego stanowiska w Polsce: Kraków - Przegorzały (Wyżyna Krakowsko-Wieluńska) dane te zostały zakwestionowane przez autorów „Katalogu Fauny Polski” i chrząszcz ten nie został zaliczony do fauny Polski do czasu użycia konkretnych danych o jego występowaniu (BURAKOWSKI i in. 2002: Kat. Fauny Pol., XXIII, 22: 1-252).

Gatunek ten jest szeroko rozmieszczony w Europie i notowany z 23 krajów; stwierdzony został u wszystkich naszych sąsiadów, w tym stosunkowo niedawno podany z Litwy (JÄCH 2004: [W:] LÖBL I., SMETANA A. [ed.]: Catalogue of Palaearctic Coleoptera, 2: 102-122; BUCZYŃSKI i in. 2008: New and Rare for Lithuania Insect Species, 20: 20-24). Brak jednak było współczesnych potwierdzonych danych o występowaniu tego gatunku w naszym kraju. W Katalogu Chrząszczy Palearktyki (JÄCH 2004: ibid.) jako kraj gdzie występuje ten gatunek została też wymieniona Polska, jednak bez konkretnych danych. Autor tego rozdziału udostępnił nam korespondencyjnie dane, na podstawie których wymieniamy nasz kraj, nie były one jak do tej pory publikowane:

– Pobrzeże Bałtyku: Włóścibórz (WV49), rzeka Parsęta, 1 m n.p.m., 54°05'32"N 15°42'48"E, 18 VIII 2004 – kilka okazów, leg. I. RIBERA et A. CIEŚLAK, coll. M. A. JÄCH.

Powyższe dwa stanowiska są więc pierwszymi współczesnymi i zarazem potwierdzającymi występowanie *Hydraena reyi* w Polsce.

Gatunek ten jest bardzo podobny do innych z kompleksu *H. riparia* KUGELANN, 1794. Różni się od pozostałych podobnych gatunków (*H. riparia*, *H. britteni* JOY, 1907, *H. melas* DALLA TORRE, 1877) głaszczkami szczękowymi u samca, które są wyraźnie symetryczne (asymetryczne u pozostałych), samica natomiast posiada pośrodku nadustka charakterystyczny zaokrąglony wgórek (pozostałe mają nadustki płaskie lub lekko wypukłe). Odmienna jest także budowa aparatu kopulacyjnego samca.

Autorzy dziękują prof. dr hab. Adamowi GŁAZACZOWOWI za pomoc w zebraniu prób, a także dr Manfredowi A. JÄCHOWI, za udostępnienie danych do tej publikacji.

Marek PRZEWOŻNY, Zofia GEMBARZEWSKA,
Wydział Biologii UAM, Zakł. Zool Syst., Poznań

508. Nowe stanowisko *Omalium validum* KRAATZ, 1858 (Coleoptera: Staphylinidae) na Babiej Górze

New locality of *Omalium validum* KRAATZ, 1858 (Coleoptera: Staphylinidae) on Babia Góra summit

KEY WORDS: Coleoptera, Staphylinidae, *Omalium validum*, faunistic records, Babia Góra, S. Poland.

Omalium validum KRAATZ jest jednym z rzadziej notowanych krajowych gatunków z rodzaju *Omalium* GRAY. Stanowiska jego występowania w Polsce obejmują Sudety (głównie Masyw Śnieżnika) (BURAKOWSKI i in. 1979: Kat. Fauny Pol., XXIII, 6: 1-309; MAZUR 2007: Przynr. Sudetów, 10: 97-100), Beskid Wschodni (okolice Cieszyna) (BURAKOWSKI i in. 1979: ibid.) oraz Beskid Mały (PAŚNIK 1997: Wiad. entomol., 16, 2: 69-74; PAŚNIK 1998: Roczn. Muz. Górnośl. Przynr., 15: 57-78).

W granicach swojego zasięgu, obejmującego środkowo- i południowo-zachodnią Europę, jest lokalnie i rzadko notowany, głównie na obszarach górskich, rzadziej na pogórzach. Uważany za gatunek przystosowany do podziemnego trybu życia w gniazdach i norach ssaków oraz jaskiniach i grotach (HORION 1963: Faunistik der Mitteleuropäischen Käfer. Band IX. Überlingen – Bodensee. 412 ss.; BURAKOWSKI i in. 1979: ibid.; NOWOSAD 2000: Materiały konferencyjne, Pierwsze Sympozjum Staphylinidae, Rogów 10–12 XI 1999: 29-40). Znacznie rzadziej osobniki tego gatunku znajdowano w gnijących szczątkach organicznych.

W trakcie porządkowania materiałów zebranych przed ponad 30 laty przez drugiego autora, zidentyfikowano 1 okaz *Omalium validum*:

– Babia Góra (UTM: CV99), 700–900 m n.p.m., 21 VIII 1978 – 1 ex., lasy regla dolnego, leg. P. STACHOWIAK, det. et coll. A. MAZUR.

Powyższe miejsce występowania poszerza zasięg *Omalium validum* o Beskid Żywiecki.

Andrzej MAZUR, Kat. Entomol. Leśnej UP, Poznań
Paweł STACHOWIAK, Poznań

509. Nowe stanowiska *Siagonium quadricorne* KIRBY et SPENCE, 1815 (Coleoptera: Staphylinidae) w Polsce, wraz z uwagami o ekologii gatunku

New localities of *Siagonium quadricorne* KIRBY et SPENCE, 1815 (Coleoptera: Staphylinidae) in Poland with comments on the ecology

KEY WORDS: Coleoptera, Staphylinidae, *Siagonium quadricorne*, faunistic records, Wielkopolska, Lower Silesia, Poland.

Siagonium quadricorne KIRBY et SPENCE jest gatunkiem zamieszkującym głównie zachodnią i środkową Europę. Na południu kontynentu dociera do Pirenejów, Sycylii i Chorwacji, a na wschodzie do Lwowa i Siedmiogrodu.

W Polsce *S. quadricorne* jest chrząszczem stosunkowo rzadko notowanym. Do lat 80. XX wieku stwierdzony był tylko na Wyżynie Lubelskiej i w Beskidzie Wschodnim w okolicach Przemyśla. Stanowiska na Dolnym Śląsku i na Pojezierzu Mazurskim wymagały potwierdzenia (BURAKOWSKI i in. 1979: Kat. Fauny Pol., XXIII, 6: 1-309). W ostatnich 20. latach gatunek ten stwierdzono we Wrocławiu (BOROWIEC 1983: Przegl. zool., 27, 1: 67-68), w Bielinku nad Odrą (Pojezierze Pomorskie), w Gołuchowie koło Kalisza (Nizina Wielkopolsko-Kujawska), w Krakowie w Lasku Łęgowym i na Skałkach Twardowskiego (KUBISZ, MELKE 1993: Wiad. entomol., 12, 4: 235-242), w Leskowcu i Porąbce (Beskid Zachodni) (PAŚNIK 1997: Wiad. entomol., 16, 2: 69-74; PAŚNIK 1998: Roczn. Muz. górnośl., Przyn., 15: 57-78) oraz w ostatnim czasie w Ciechankach Łańcuchowskich (Wyżyna Lubelska) i Woli Żarczyckiej koło Leżajska (Nizina Sandomierska) (STANIEC 2006: Wiad. entomol., 25, 2: 125-126).

Omawiany gatunek stwierdzono na trzech nowych stanowiskach:

- Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Poznań, Las Gołęciński przy jeziorze Rusałka (UTM: XU21), 17 IX 1997 – 1♂ 1♀, pod korą topoli, leg. J. MENDZIKOWSKI, coll. A. MAZUR;
- Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Mosina vic., Nadleśnictwo Konstantynowo, Leśnictwo Bogulin, oddz. 25 (XT28), 25 VI 1999 – 1♀, 100-letni drzewostan sosnowy, pod korą wałka sosnowego, leg. et coll. A. MAZUR;
- Dolny Śląsk: Kliczków ad Bolesławiec (WS27), 1 VIII 2007 – 4♀♀, park podworski w pobliżu pałacu, pod korą powalonego świerka w chodnikach *Ips typographus* L., leg. et coll. A. MAZUR. Kilkanaście chrząszczy w obserwowano w żerowiskach kornika w towarzystwie młodych, niewybarwionych imagines *I. typographus*; cztery samice odłowiono.

Zdaniem wielu autorów *Siagonium quadricorne* występuje pod obluźnioną, ale wilgotną korą drzew liściastych, powalonych i od niedawna leżących na ziemi (HORION 1963: Faunistik der Mitteleuropäischen Käfer. Band IX. Überlingen – Bodensee. 412 ss.; BURAKOWSKI i in. 1979: ibid.). Potwierdzają to informacje o mikrobiotopach w jakich znajdowano ten gatunek na terenie naszego kraju – w Gołuchowie stwierdzono kilkadziesiąt osobników pod korą leżącego drzewa liściastego, w okolicach Krakowa znajdowany pod korą topól, w tym pod korą osiki (KUBISZ, MELKE 1993: ibid.). Według autorów czeskich występuje pod korą drzew liściastych (dąb, buk, topola, wiąz, robinia) (BOHAČ, MATEJČEK 2003: Catalogue of the beetles (Coleoptera) of Prague. Vol. 4., Praha. 256 ss.). Do listy drzew, pod korą których znajdowano chrząszcze można dodać także wierzby, klony i orzecha (HORION 1963: ibid.).

W Beskidzie Zachodnim chrząszcze spotykano w zaroślach wierzbowo-topolowych i w buczynie karpackiej (PAŚNIK 1997: ibid., 1998: ibid.), a także w środowisku łągi *Circeo-Alnetum* w dolinie Wieprza oraz pod hubą rosnącą na powalonym jesionie w okolicach Leżajska (STANIEC 2006: ibid.).

Postacie doskonałe i prawdopodobnie larwy są zoofagami (KÖHLER 2000: Totholzkäfer in Naturwaldzellen des nördlichen Rheinlandes. Landesanstalt für Ökologie, Bodenordnung und Forsten, Landesamt für Agrarordnung NRW, LÖBF-Schriftenreihe, Band 18. Recklinghausen. 283 ss.).

Imagines *S. quadricorne* spotykano wielokrotnie w dużej liczbie osobników, często w towarzystwie innych podkorowych chrząszczy (Staphylinidae, *Uleiota planata* L., *Agathidium* sp.). Daty połowów obejmują okres od marca do listopada i początków grudnia, prawdopodobnie w lipcu i sierpniu pojawiają się chrząszcze nowej generacji. W naszym kraju dorosłe chrząszcze spotykano w maju, lipcu, sierpniu, listopadzie i grudniu (KUBISZ, MELKE 1993: ibid.; PAŚNIK 1997: ibid., STANIEC 2006: ibid.), w Anglii zaś – głównie zimą, a we Francji w maju stwierdzono larwy w obecności imagines (HORION 1963: ibid.).

W świetle istniejących danych o ekologii omawianego gatunku, interesującym wydaje się fakt występowania chrząszczy pod korą drzew iglastych. Po raz pierwszy *S. quadricorne* stwierdzono w chodnikach *Tomicus piniperda* (L.) (MAZUR S. 1973: Sylwan, **117**, 7: 53-59; MAZUR S. 1979: Memorabilia zool., **30**: 63-87). Jest to o tyle interesujące, że zdaniem A. HORIONA (1963: ibid.) gatunku tego nie notowano w żerowiskach korników. Stanowisko na terenie Leśnictwa Bogulin potwierdza, że może on występować pod korą sosny w żerowiskach kambiofagów. Stanowisko w Kliczkowie poszerza listę „gospodarzy” dla *Siagonium quadricorne* o *Ips typographus*.

Andrzej MAZUR, Kat. Ent. Leśn. UP, Poznań
Janusz MENDZIKOWSKI, Poznań

510. Nowe stanowiska *Macronychus quadrituberculatus* Ph. MÜLLER, 1806 (Coleoptera: Elmidae) w Polsce

New localities of *Macronychus quadrituberculatus* Ph. MÜLLER, 1806 (Coleoptera: Elmidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Elmidae, *Macronychus quadrituberculatus*, new records, the Baltic Coast, the Mazowsze Lowland, Poland.

W ostatnich latach znacznie wzrosła liczba stwierdzeń *Macronychus quadrituberculatus* Ph. MÜLL. w Polsce – w ciągu 6 lat odnaleziono aż 12 nowych stanowisk tego chrząszcza. Wszystkie one znajdowały się jednak tylko w czterech krainach: Nizinie Mazowieckiej, Podlasiu, Wyżynie Małopolskiej i Wyżynie Lubelskiej (JASKUŁA i in. 2005: Lauterbornia, **55**: 35-41; BUCZYŃSKA, BUCZYŃSKI 2006: [W:] Mat. Zjazdowe XIII Ogólnopolskie Warsztaty Bentologiczne: 73-74; BUCZYŃSKA, BUCZYŃSKI 2006: Annals Univ. M. Curie-Skłodowska Lublin, Sec. C, **61**, 2: 71-88). Powyższe stanowiska ograniczają jak dotychczas występowanie tego gatunku do Polski środkowej, wschodniej i południowo-wschodniej. *M. quadrituberculatus* nie jest w ogóle znany z Polski zachodniej i południowo-zachodniej, natomiast z północnej został wykazany tylko z Pojezierza Mazurskiego (z Ostródy) ponad 150 lat temu (LENTZ 1857: Neues Verzeichniss der Preußischen Käfer. Königsberg. 170 ss). Z Niziny Mazowieckiej wykazany został 5 lat temu z rzeki Pilicy (KALISIAK i in. 2003: Baltic J. Coleopterol., **3**, 1: 29-34).

Poniżej prezentujemy dwa nowe stanowiska *Macronychus quadrituberculatus* :

– Pobrzeże Bałtyku: Tyn ad Darłowo (XA03), rzeka Wieprza, 22 V 2008 – 1 ex., czerpak hydrobiologiczny, leg. Z. GEMBARZEWSKA, det. et coll. M. PRZEWOŻNY;

– Nizina Mazowiecka: Laskowiec ad Ostrołęka (ED48), rzeka Narew, 28 IX 1997 – 1 ex. w sieć gromadzącą organizmy dryfujące, leg. A. GŁAZACZOW, det. et coll. Sz. KONWERSKI;

Rzeka Wieprza na odcinku gdzie pobrano próbę płynie w płaskiej dolinie, brzegi są strome i wysokie, gęsto porośnięte wierzbami (*Salix* spp.), wkraczającymi miejscami do wody. Makrofity reprezentowane są przez gatunki z rodzaju *Fontinalis* L. oraz pojedyncze napływki z *Berula* spp. i *Callitriche* spp. Szerokość koryta: 25m, głębokość maksymalna: >2m, podłoże: piaszczyste – 100%, przy brzegach muliste. Prędkość przepływu w środkowym odcinku nurtu: 0,197 – 0,166 m/s; SD=0,021; natlenowanie: 8,9 mg/L, 89%; pH: 7,86; temperatura: 13,8°C; przewodnictwo elektrolityczne: 320 mS/cm. Okaz zebrano z *Callitriche* sp. i *Fontinalis* sp. na konarze.

Stanowisko w Laskowcu znajduje się w dolnym biegu Narwi, kilkanaście kilometrów przed Ostrołęką. Rzeka płynie korytem szerokości około 70 m, a jego podłoże budują piaski i żwiry, z których usypywane są dość stabilne ławice marginalne. W miejscu ich formowania, gdzie pobierano próby, głębokość koryta nie przekracza 1 m. Szybkość prądu wody wynosi tu około 40 cm/s; gdy spada poniżej 15 cm/s na dnie odkłada się zawiesina organiczna tworząc muliste osady. Strukturę podłoża urozmaicają niewielkie fragmenty dna kamienistego, jakie pojawiają się przy wysokim lewym brzegu rzeki, nad którym położony jest Laskowiec. Woda Narwi zawiera dużo związków humusowych, niesionych z jej środkowego biegu, o czym świadczy jej żółtawe zabarwienie. Odczyn wody pozostaje jednak alkaliczny, pH waha się od 7,1 do 8,5. Zarówno odczyn wody jak i wartość pozostałych parametrów fizykochemicznych mieszczą się w przedziale II klasy czystości i wskazują na zanieczyszczenie wody ściekami. Woda jest średniożyzna a deficyt tlenowy nie przekracza wartości 30% nasycenia tlenem (krytycznej dla większości organizmów). Wzdłuż brzegów rozwijają się bogate zespoły roślinności z klasy *Potamogetonetea* oraz szuwały manny mielec.

Stanowisko z Pobrzeża Bałtyku potwierdza występowanie tego gatunku w północnej Polsce i równocześnie jest pierwszym jego stwierdzeniem w tej krainie. Warto podkreślić, że od pozostałych stanowisk w środkowej Polsce dzieli go odległość prawie 300 km. Można przypuszczać, że na Pomorzu *M. quadrituberculatus* może być szerzej rozmieszczony a brak stanowisk jest jedynie wynikiem słabej znajomości koleopterofauny rzek północnej Polski.

Marek PRZEWOŻNY, Zofia GEMBARZEWSKA, Adam GŁAZACZOW,
Wydział Biologii UAM, Zakł. Zool. Syst., Poznań

Szymon KONWERSKI, Wydział Biologii UAM, Zbiory Przyr., Poznań

511. Nowe stanowisko *Cortodera femorata* (FABRICIUS, 1787) (Coleoptera: Cerambycidae) w południowej Polsce

New record of *Cortodera femorata* (FABRICIUS, 1787) (Coleoptera: Cerambycidae) in Southern Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Cerambycidae, *Cortodera femorata*, new record, S Poland.

Podczas przeglądania zbiorów Katedry Ochrony Lasu i Ekologii SGGW w Warszawie znaleziono okaz *Cortodera femorata* (FABR.) zebrany na terenie Beskidu Zachodniego – krainy, z której gatunek ten nie był dotychczas podawany:

– Beskid Zachodni, Leluchów ad Muszyna (UTM: DV96), 22 VI 1993 – 1 ex., leg. T. MOKRZYCKI.

Omawiany gatunek występuje prawdopodobnie na całym obszarze Polski z wyjątkiem wyższych położeń górskich, jednak notowany jest stosunkowo rzadko – z niektórych krain nie został dotychczas wykazany. Niedostatecznie poznana jest także bionomia tego gatunku (BURAKOWSKI i in. 1990: Kat. Fauny Pol., XXIII, 15: 1-312).

Bartosz KOZAK, Kat. Ochr. Lasu i Ekol. SGGW, Warszawa

512. Nowe stwierdzenie *Semblis phalaenoides* (LINNAEUS, 1758) (Trichoptera: Phryganidae) w Biebrzańskim Parku Narodowym

New record of *Semblis phalaenoides* (LINNAEUS, 1758) (Trichoptera: Phryganidae) in Biebrza National Park

KEY WORDS: Trichoptera, Phrygaenidae, *Semblis phalaenoides*, record, Biebrza National Park, NE Poland.

Semblis phalaenoides (L.) po raz pierwszy został stwierdzony w Polsce w latach 1980–1981 na terenie górnego i środkowego basenu doliny Biebrzy w okolicy wsi Wroceń, Jagłowo oraz przy ujściu rzeki Ełk do Biebrzy (WANAT 2004: Wiad. entomol., 23: 172-173). Kolejne stwierdzenie tego chruścika odnotowano prawie 20 lat później w okolicy wsi Jazewo, także na terenie górnego basenu Biebrzy (CZACHOROWSKI, FRĄCKIEL 2003: Wiad. entomol., 22: 169-172). W Polsce, chruścik ten, osiąga południową granicę występowania. Poza Biebrzańskim Parkiem Narodowym stwierdzony został także w Dolinie Górnej Narwi koło Tykocina w roku 2005 (SACHANOWICZ 2005: Wiad. entomol., 24: 252).

Poniżej podajemy kolejne stanowisko tego chruścika z terenu Biebrzańskiego Parku Narodowego:

– Dolistowo vic. (górnym basen doliny Biebrzy) (UTM: FE23), prawy brzeg Biebrzy, 16 V 2008. Na 300-metrowym odcinku brzegu obserwowano 8 osobników *Semblis phalaenoides* latających przy brzegu przy ciepłej, słonecznej pogodzie w godzinach przedpołudniowych. Jeden okaz dowodowy znajduje się w kolekcji Dawida MARCZAKA.

Jest to już trzecie stwierdzenie tego gatunku chruścika w górnym basenie Biebrzy. Ponieważ od poprzedniej obserwacji w tym rejonie minęła dekada, a od pierwszej obserwacji prawie 30 lat można przypuszczać, że *Semblis phalaenoides* w tym rejonie Biebrzańskiego Parku Narodowego posiada stałe populacje rozrodzce, być może lokalne, ale z pewnością liczne. Ze względu na łatwość rozpoznawania tego chruścika, warto by było rozważyć stały monitoring tego gatunku w górnym basenie Biebrzy. Gatunek ten ma bardzo krótki okres pojawu, ale wszystkie dotychczasowe obserwacje odnoszą się do okresu pomiędzy 15 maja a 5 czerwca, co z pewnością może ułatwić zaplanowanie monitoringu.

Dawid MARCZAK, Kampinoski PN, Izabelin
Waldemar MARCZAK, Białystok

513. Bujanki (Diptera: Bombyliidae) lotniska Aeroklubu Pomorskiego w Toruniu

Bee flies (Diptera: Bombyliidae) of the airfield of the Pomeranian Flying Club in Toruń

KEY WORDS: Diptera, Bombyliidae, faunistics, Toruń city, Northern Poland.

Informacje na temat występowania bujanek (Bombyliidae) i ich rozmieszczenia w Polsce (szczególnie w północnej i środkowej części kraju) są skąpe i wymagają aktualizacji oraz uzupełnienia. Dlatego też obserwacjami faunistycznymi muchówek prowadzonymi w okolicach Torunia w latach 1995 – 2007 objęte zostały muchówki z tej rodziny. Na terenie miasta szczególnie bogatym stanowiskiem okazał się północny skraj lotniska Aeroklubu Pomorskiego w Toruniu (UTM: CD37). We wspomnianym wyżej okresie na stanowisku tym stwierdziliśmy obecność 12 gatunków bujanek:

Anthrax varius FABRICIUS, 1794

31 V 1995 – 2♂♂ 1♀; 18 V 1998 – 1♀; 6 VI 2001 – 1♂; 26 VIII 2002 – 1♀.

Poza odłowionymi okazami dowodowymi, obserwowano liczne osobniki przez wszystkie lata prowadzonych badań w miesiącach od maja do sierpnia.

Exhyalanthrax afer (FABRICIUS, 1794)

8 V 2000 – 1♀; 8 VI 2001 – 1♀; 15 VI 2001 – 1♀, 26 VIII 2002 – 1♀.

Bardzo liczny przez cały okres prowadzenia obserwacji w miesiącach od czerwca do sierpnia.

Thyridanthrax fenestratus (FALLÉN, 1814)

14 VII 2003 – 1♂; 24 VII 2004 – 1♂.

Hemipenthes maura (LINNAEUS, 1758)

2 VI 2001 – 1♀; 15 VI 2001 – 1♂; 26 VIII 2002 – 1♀; 8 VII 2002 – 1♂; 16 VI 2003 1♂; 21 VI 2005 – 1♂.

Obecność pojedynczych okazów tego gatunku była notowana przez cały okres obserwacji w miesiącach od czerwca do sierpnia.

Hemipenthes morio (LINNAEUS, 1758)

2 VI 2001 – 2♂♂; 6 VI 2001 – 1♀.

Poza odłowionymi okazami dowodowymi, obserwowano liczne osobniki przez wszystkie lata prowadzonych badań w miesiącach od maja do sierpnia.

Villa hottentotta (LINNAEUS, 1758)

11 VII 2001 – 2♀♀; 16 VI 2003 – 1♀.

Obecność pojedynczych okazów tego gatunku była notowana przez cały okres badań w miesiącach od czerwca do sierpnia.

Lomatia lateralis (MEIGEN, 1820)

11 VII 2001 – 1♂; 2 VIII 2001 – 1♀; 8 VII 2002 – 1♀; 1 VII 2003 – 1♀; 24 VII 2004 – 1♂; 21 VI 2007 – 1♀.

Obecność pojedynczych okazów tego gatunku była notowana przez cały okres badań w miesiącach od czerwca do sierpnia.

Systoechus ctenopterus (MIKAN, 1787)

11 VII 2001 – 1 ♀.

Obecność pojedynczych okazów tego gatunku była notowana przez cały okres badań w miesiącach od czerwca do sierpnia.

Bombylella atra (SCOPOLI, 1763)

8 V 2000 – 1 ♂.

Jednego osobnika tego gatunku odłowiono na terenie po świeżo wyciętej drągowinie sosnowej, ok. 50 m na prawo od drogi prowadzącej do bramy lotniska.

Bombylius major LINNAEUS, 1758

22 V 1995 – 2 ♀ ♀; 22 IV 2002 – 1 ♀.

Bardzo liczny w okresie wiosny (marzec – maj) przez cały okres prowadzenia obserwacji.

Phthiria canescens LOEW, 1846

25 VI 2002 – 1 ♂; 26 VI 2001 – 1 ♀; 12 VI 2002 – 2 ♂♂ 1 ♀; 17 VI 2002 – 1 ♂; 21 VI 2002 – 1 ♂.

Phthiria pulicaria LOEW, 1846

19 VI 2001 – 1 ♀; 25 VI 2001 – 1 ♀; 31 V 2002 – 2 ♂♂; 4 VI 2002 – 2 ♂♂ 1 ♀; 5 VI 2002 – 1 ♀; 17 VI 2002 – 1 ♀.

Okazy dowodowe znajdują się w moim zbiorze porównawczym. Chciałbym serdecznie podziękować mgr Andrzejowi PALACZYKOWI (ISiEZ PAN, Kraków) za weryfikację poprawności identyfikacji gatunkowej części materiału.

Krzysztof SZPIŁA, Zakł. Ekol. Zwierząt UMK, Toruń